

E frig între acești pereți, probabil chiar aici îngerii și-au pus capăt zilelor și fiecare
cărămidă s-a făcut roșie, amintind că numai într-un fel
cuțitul stă pe carne (fără s-o deschidă) uneori
simți că te poți muta acolo și ferestrele sunt cu sens unic

îți scoți capul pe dinlăuntru

unde tăcerea poate fi locuită

îți umplii buzunarele de provizii

iar noaptea te încălzești la brichetă, demolând eternitatea în fix 7 zile.

reții fiecare aprindere și tot așa până la următoarea ca și când

ai sta lângă un reactor organic

cu moartea între pauzele de căldură

corpul se lipește mai sus de tavan,

cerul crapă la fiecare atingere și aștia mai spun să dau drumul la foc încet.

Poezie: Antonia Zavalic - "Longing [for what we've left behind & dreaming]ahead"

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Miercuri, 16 Octombrie 2013 15:58 -

va arde ca Biblioteca din Alexandria, se va alege praful din

cum ai citit,

din patul și viețile care au trecut prin el

să cerșească duhuri flămânde pe stomacul plin.

Atunci a fost

prima dată când am trecut pe lângă singura casă făcută să sângereze.

AUTOR: Antonia Luiza Zavalic

16 octombrie 2013

www.sighet-online.ro